

HIRES

0000

Mióta

az idő verőfényesre fordult és a napsugarak már korán reggel játszadoznak a zöldelő, viruló faágakon, ott mászkál a hídfe körül, az ujszegedi oldalon egy kis szőke fiú. Tizenkét-tizenhárom éves lehet, arany haja belelóg mélytüzű, fekete szemébe és sápadt arcának karakterisztikus vonalai erősen körvonalo-zák szabályos fejcskáját. A jámborabb kinézésű embereket bátran megszólítja; a szegé-ryes, mord kinézésű embernek — ha lehet-séges — zsebébe nyúl és kiemel belőle vala-mit, a gőgösek és pöffeszkedőket óvatosan kerüli.

Fiatal kora dacára is nagy emberismerő már ez a kis fiú és amint beszél, szemei oko-san csillognak, gesztusai szabályosak és kis-sé fölényeskedők, szája szögletében pedig szomorúan ül megcsufolt életének nyomoru-ságtól duzzadt mosolya.

En egy padon ösmerkedtem vele össze. Kezében hegyes pálcikát tartott és a kavi-csós homokba fantasztikus terveket rajzolt. Mikor közel értem a padhoz, szigorú ijedt-séggel tekintett rám és és akarata, mintha Ar-chimedes régi szavait lövelte volna felém: Noli turbare circulos meos! Vigyázva elkerül-tem kusza vonalait és csöndben mellé eresz-ke-dtem a padra, könyvet huztam elő és ol-vasni kezdtem. A téma kissé nagyos is száraz volt; a kathodsugarak, az infravörös, az ab-szolút zérus a minusz 273-ik fokon, a bolo-méter és a mikra-mikron már kavartak agyamban és a könyvre bámulva anélkül, hogy a betűkre figyeltem volna, egyszerre csak különös érzésem támadt. Valaki hatá-rozottan a nadrágzsebembe nyúlt és óvatos, lagymatag mozdulataival önkénytelenül is csiklondozott. Nyugodtan, mintha mit sem vennék észre, letettem a könyvet, aztán hir-telen megfordultam és megkaptam — a kis fiú kezét, aki éppen diadalmasan emelt ki zse-bemből egy ceruzahegyezőt. A fiú azonban csöppet se ijedt meg, hanem kedveskedőn, majdnem bizalmasan mondta:

— Tekintse ezt úgy kérem, mint a kol-dulás finomabb, újabb és hatásosabb módját.

En adtam a felháborodottat és dühösen kiáltottam:

— Nem úgy öcsém, majd nyakoncsiplek és viszlek a rendőrhöz.

Egy pillanatig kétkedően nézett rám tisz-ta pillantással, aztán nyájasan felelt:

— Maga uram nem azok közül való, akik így cselekednének.

— Honnan tudod te azt, — kérdeztem még mindig dühösködően.

— Ja az élet, az élet sok mindenre meg-tanít, — mondta a gyerek, stoikusokra valló flegmával.

Ismét mellé ültem, elővettem egy fényes, új koronát és átadtam neki. Udvariasan meg-köszönte, majd pajzándokva szólott:

— Ugy-e hogy igazam volt? Ösmerem az embereket és olvasni tudok a külsőről. Két hete már, hogy eltartom saját magamat és ezenkívül takarékoskodom is. Apám meghalt és az anyámtól megszöktem, mert nem akart taníttatni. Azóta itt járkálok a híd körül, bejövök a sétányba és néha kérek, néha pe-

dig veszek magamnak azt, amire szükségem van.

És nevetve, dicsékvőn mondta el apró kalandjait. A multkoriban tényeg megjárta. Egy jobb külsejű, derék urat megszólított és pénzt kért tőle. Ez a rendőrhöz vonszolta és követelte az öreg katona-rendőrtől, hogy a fiút állítsa elő. A rendőr feljegyezte az illető ur nevét, villája van kint Ujszegeden és na-gyon gazdag, — a fiút pedig később útjára bocsájtotta.

Sokáig elbeszélgettem még a gyerekkel. Kivitttem az állomásra és pénzt adtam neki, hogy térjen vissza az anyjához.

— Maga jó ember lehet, — mondta, — de alapjában rosszat akar nekem. Haza uta-zom most, de ha már untatnak a könyvek, ismét a világba jövök és tanulmányozom az embereket.

Herczeg István.

— **Az alkotmánypárt értekezlete.** Buda-pestről telefonálja tudósítónk: Az alkot-mánypárt szombat délelőtt 11 órakor gróf Andrássy Gyula elnöklésével értekezletet tartott. Az értekezleten a párt összes kép-viselőtagjai megjelentek. Gróf Bethlen Ist-ván beszámolt az elmúlt hét eseményeiről. Elmondta, hogy gróf Tisza István minisz-terelnök őt és gróf Eszterházy Móricot fel-szólította, hogy lépjenek be a kormányba. Szabad választást engedett, hogy tárca-nélküli miniszterekként vegyenek részt a kormányban, vagy pedig, mint a háborúval kapcsolatos gazdasági ügyek intézője, ille-tőleg Erdély rekonstrukciójának vezetője. A miniszterelnök azon reményének adott kifejezést, hogy így szoros nekszust tarthat fent az ellenzéki pártokkal és a parlament munkaképességét könnyebben elérheti. A kiegyezés kérdésében a 48-as pártok és a munkapárt között olyan nagy ellentétek vannak, hogy emiatt nem tartotta lehetőnek a miniszterelnök, hogy ezeknek is hasonló javaslatot tegyen. Ellenben szándéka volt, hogy az akció sikere esetén a néppártnak is hasonló ajánlatot tesz.

— Megkérdeztem a miniszterelnököt, — mondotta Bethlen, — hogy tisztán a Ház munkaképességének helyreállításáért tette-e ezt a lépést. A miniszterelnök azt vála-szolta, hogy igen. En erre kijelentettem, hogy sajnálattal kell értesítenem, hogy a célt mi nem biztosíthatjuk, mivel csupán az alkotmánypártról van szó. Majd a párt ha-tározata alapján május 3-án bejelentettem a tagadó választ. Azzal a kijelentéssel vette tudomásul a miniszterelnök válaszungkat, hogy az ajtót, amelyet kinyitott, ezután is nyitva akarja tartani.

Ugron Gábor, majd gróf Andrássy Gyula szólalt fel ezután. Hangsúlyozza, hogy lehetetlen az ellenzéknek együttmű-ködni olyan kormánnyal, amely a király által kilátásba helyezett általános választói jogból egy torzválasztójogot akar csinálni. Az a megoldás, amit a miniszterelnök akar csinálni, szerencsétlenség, mert ahelyett, hogy levinné napirendről azt a kérdést, a mely az ellentéteket felidézi, erővel napi-rendre tűzi, amivel a helyzetet ismét csak elmérgesíti. A választói jog ilyen megoldása lehetetlenné teszi az erdményt, mert nem azok kapnak jogot, akik kívánják, akik kö-

vetelik, akik szervezkelve vannak, hanem olyanok, akik nem is gondoltak arra, nem is kívánták, akik megszervezve nincsenek, akiknek követelése nem egyik oka a poli-tikai küzdelemnek. Az a pár mondat, ame-lyet a király mond azok számára, akik ma még ki vannak zárva a választói jogból, azt az érzést ébreszti fel, hogy nem lesz nehéz még sem elérni a tartós, radikális meg-oldást. A király nyilatkozata után csak fél-revezetéssel és rossz tanácsadással hitetheti el a kormány, hogy az ő választói javas-lata elfogadható megoldás. Mig a miniszter-elnök ezt a királyi akaratot nem teljesíti, addig lehetetlenné teszi a vele való együtt-működést.

A párt ezután tudomásul vette gróf Bethlen előterjesztését, mire az értekezlet véget ért.

— **Gróf Czernin kitüntetése.** Bécsből je-lentik: A király gróf Czernin külügyminisz-ternek a Szent István-rend nagykeresztjét adományozta.

— **A hatodik osztrák hadikölcsön.** Bécsből jelentik: Vasárnap fogja kibocsátani a pénz-ügyminiszterium az aláírási felhívást a *ha-todik osztrák hadikölcsönre*, amelynek jegy-zési feltételei ugyanolyan kedvezőek lesznek, mint a legutolsó hadikölcsönéi.

— **Rekviem.** Nagel Manó alezredes, az 5. honvéd pótzászlóalj parancsnokának a hare-téren elesett fia emlékezetére május 7-én dél-előtt 10 órakor a belvárosi templomban gyász istentisztelet lesz, amely alkalommal a hon-védzenekar Haydn 13. szimfóniájának Lar-góját és Grieg Ases halálát játsza.

— **Akit a király igazoltatott.** Az emberi élet legrózsásabb korszakát járó fiatal ember-rel történt meg az itt következő eset. A törté-net hőse nemrég szegedi lakos volt, amikor innen elköltözött, otthont alapított és a leg-utóbbi hetekben Semering szépséges tájain élte vig és szép napjait. Két ismerősevel sé-tált a híres ausztriai üdülőhelyen, amikor a király arra kocsizott. A fiatal ember — mond-ják, akik nem voltak ott, de biztosan tudják — feltűnt a felségnek, mert erős fajúnak lát-szik és egészséges. A királyról rövid uralko-dása óta is sok olyan esetet vett szárnyára a hír, amelyek igazságosságát állítják uralko-dói erényeinek élére. A király igazoltatta a szegedi fiatal embert. Az igazolás rendben folyt le, a megszólított igazolta az „alibit“, de Budapestre kellett utaznia felülvizsgálatra. Megvolt már a felülvizsgálat is, amely újból alkalmatlannak találta a semeringi kirándulót olyan ok miatt, mint mikor valaki például nagyon rövidlátó.

— **A szini akadémia új igazgatója.** A király Tóth Imrét, mint a hivatalos lap szombati száma közli, a színművészeti akadé-mia igazgatójává nevezte ki.

— **Szegeden 70 fillér marad egy liter tej.** A kormány — mint megírtuk — a szegedi árnál jóval alacsonyabban maximálta a tejet a törvényhatósági joggal felruházott vá-rosek számára. Dr. Somogyi Szilveszter pol-gármester azt kérte báró Kürthytől, hogy a régi tejárakat Szegeden hagyja érvényben, mert a maximáló rendelet következtében a városból teljesen el fog tűnni a tej. Az Ország-os Közélelmezési Hivatal most értesítette a polgármestert, hogy a szegedi 60, 64 és 70 filléres tejárakat változatlanul meghagyja.

— **Ujabb rendelet készül az árdrágítás ellen.** Budapestről jelentik: A közeli napokban új kormányrendelet fog megjelenni az ár-